

7. Объем рекламного рынка Украины 2016 и прогноз объемов рынка 2017. Экспертная оценка Всеукраинской рекламной коалиции [Электронный ресурс] / ВРК – Режим доступа: http://www.adcoalition.org.ua/ckeditor_assets/files/AnnualRep2016.pdf

Ломакіна О.С.¹, Немцова А.А.², Пономаренко Є.Г.¹.

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова¹, Харків, Україна

Національний фармацевтичний університет², Харків, Україна

Інвестиційна привабливість альтернативної енергетики

olomakina@ukr.net, anemtsova@ukr.net, anep99@ukr.net

Енергетика, яка базується на використанні відновлюваних джерел енергії (ВДЕ), є одним із секторів світової економіки, що інтенсивно розвиваються. Найбільш значущим індикатором цієї тенденції є обсяги й темпи росту інвестицій у виробництво електричної й теплової енергії з використанням ВДЕ. Так, по даним UNEP, в 2016 р. інвестиції перевищили \$285 млрд., збільшившись у порівнянні з 2004 роком більш ніж в 6 разів. В 2015 році більше половини приросту енергетичних потужностей прийшла на об'єкти альтернативної енергетики. Така тенденція носить загальносвітовий характер і справедлива для країн з різним рівнем економічного розвитку. Так, до лідерів по питомих (на одиницю ВВП) вкладеннях в альтернативну енергетику належать країни, що не входять до G-20 (В'єтнам, Марокко, Таїланд і інші), причому, починаючи з 2015 року, рівень інвестицій економік, що розвиваються, вищий, ніж в економічних лідерів.

В економічних відносинах альтернативна енергетика поки ще програє традиційній вугільній й вуглеводній, хоча технологічний прогрес наблизив собівартість сонячної енергетики до традиційної. Саме в сонячну енергетику

був спрямований основний потік інвестицій в останні роки, склавши більш ніж 70% загального обсягу інвестицій у ВДЕ. Іншим напрямком, де в останні роки також спостерігалось зростання інвестиційної активності, є вітрова енергетика. У той же час у напрямках, пов'язаних з використанням біомаси й відходів (включаючи виробництво біопалива) відзначене істотне (порядку 40%) зниження інвестиційної активності.

Підвищену увагу до ВДЕ можна пояснити тим, що крім чисто економічних ефектів її розвиток впливає на комплекс політичних, соціальних і екологічних проблем. До політичних аспектів насамперед відноситься забезпечення енергетичної незалежності держав, яка особливо актуальна в умовах світової політичної й економічної нестабільності. З екологічної точки зору альтернативна енергетика є найбільш безпечною, що також має соціальні (зниження рівня захворюваності) і економічні (зниження компенсаційних плат за забруднення навколишнього середовища генеруючими підприємствами) наслідки. Значущим соціально-економічним ефектом також є створення нових робочих місць. Так, за даними UNEP, кількість робочих місць у світовій альтернативній енергетиці в 2015 р. складала 8,1 млн. Тому на сьогоднішній день альтернативна енергетика може розглядатися як вид господарської діяльності, що задовольняє ідеології сталого розвитку («Порядок денний 21»), прийнятій більшістю країн світу. У силу названих обставин розвиток ВДЕ в багатьох країнах знаходить державну підтримку (спеціальні «зелені» тарифи, пільгові умови кредитування, квоти та інше), що також сприяє припливу інвестицій у цей сектор енергетики.

Україна традиційно є енергодифіцитною країною, тому питання використання ВДЕ, відповідно до Енергетичної стратегії України на період до 2030 року., є одним з найважливіших напрямків енергетичної політики держави.

За останні 20 років Україною зроблені значні кроки в розвитку альтернативної енергетики. Основними програмними документами, що

наразі регулюють її розвиток, є «Національний план дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 р.» та «Енергетична стратегія України на період до 2030 р.». Згідно з Енергетичною стратегією, передбачається збільшення частки ВДЕ в загальному балансі встановлених потужностей до рівня 12,6 % (до 2030 р.), що за базовим сценарієм становить близько 8 ГВт. При цьому запланований обсяг інвестицій у будівництво генерації на базі ВДЕ за базовим сценарієм становить 130 млрд. грн.

По даним Державного агентства по енергоефективності та енергозбереженню розвиток альтернативної енергетики в Україні в цілому відповідає світовим тенденціям. Темпи розвитку сонячної енергетики за критерієм введених потужностей в останні роки перевищують вітрову, хоча по загальному обсягу генерації вітрові енергоустановки на даний момент є безумовним лідером, становлячи половину виробленої із ВДЕ енергії й практично вдвічі перевищуючи обсяг сонячної генерації.

Одним з головних напрямків розвитку альтернативної енергетики в Україні є виробництво електричної енергії з ВДЕ. Закон України «Про електроенергетику» передбачає право реалізації цієї електричної енергії за спеціально встановленим «зеленим» тарифом, що є вищим за звичайний тариф. Закон зобов'язує оптовий ринок купувати вироблену електричну енергію та сплачувати її вартість у повному обсязі згідно з встановленим «зеленим» тарифом. На кінець 2014 р. встановлена потужність об'єктів відновлювальної енергетики, яким встановлено «зелений» тариф, становить 1462,2 Мвт, з яких в 2014 р. було введено 280,6 Мвт, а їх загальна кількість складає 235 об'єктів. Також на початок 2015 р. в Україні налічується 885 об'єктів (за винятком приватних домогосподарств), які виробляють теплову енергію з ВДЕ встановленою потужністю 1558,6 Мвт. Проте, частка альтернативної енергетики в загальному енергетичному балансі країни в Україні залишається вкрай низкою, становлячи менш 2%. Так рівень сонячної генерації в Україні менше вдесятеро, а вітровий – у два рази, чому в сусідній Чехії.

Однак, беручи до уваги з одного боку потужні темпи розвитку світової відновлюваної енергетики і рівень фінансових інвестицій у цей сектор, а з другого - сприятливі економічні, організаційні та економічні засади, що сформовані в Україні, можна вважати, що альтернативна енергетика в Україні є досить інвестиційно привабливою галуззю господарства.

Попова Т.В.

*Таврійський державний агротехнологічний університет, Мелітополь,
Україна*

Управлінські аспекти діяльності неприбуткових організацій як важливого суб'єкта соціального розвитку регіонів

Вступ. На сучасному етапі суспільного розвитку неприбуткові організації розглядаються як важливий суб'єкт соціальної політики. Створюються нові передумови для докорінної зміни їх місця та ролі у вирішенні соціально-економічних проблем розвитку регіонів країни. Виражаючи інтереси різних соціальних спільнот, класів, груп та верств суспільства, такі організації здатні зробити вагомий внесок у стабілізацію процесів розвитку соціального життя, сприяти зміцненню соціального добробуту населення окремих регіонів та країни в цілому.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Дослідження управлінських аспектів розвитку неприбуткових організацій в Україні та проблем їх функціонування, ролі у вирішенні соціально-економічних проблем регіонів та і держави загалом, відображені в працях українських та зарубіжних дослідників. Внесок у теоретико-методологічні та емпіричні дослідження різних напрямків діяльності неприбуткових організацій зробили такі вчені: С. Левченко, В. Балабін, О. Михайловська В. Новохацький, О. Стегній, О. Тарасов, О. Клименко, В. Нанівська та інші.